

Gitme

– Jezabel · 25 Nisan 2013

beni ne kadar taktığına değil,
kendini nasıl yaktığına bak.....

Bir zamanlar gökkuşağının bütün renklerinden oluşan
bir panayıy yeriye, şimdi sadece gri renkli bir dumansın....

Genel geçerliliği kanıtlanmış, bütün kuramlar yerle bir...

Yer çekimi diye bir şey yokmuş...

Hiç olmamış...

Gözlerinin içindeyken bütün varlığımla,

bedenim salıvermiş ruhumu...

Maddelerden soyutlanmış,

ruhunla sevişmiş düşlerim...

Bakireliği önce hayallerde teslim etmişim sana...

Gerisi sonra gelmiş...

Gerisi zaten boşmuş...

Ne zaman ki beyaza eklediğin siyahlar çoğaldı,

griye köleliğimiz o zaman başladı...

Sen kendi aleminde aşkın tanımına acıyı,

yalnızlığı, vefasızlığı ekleyip benim alemime postaladığında,

bedensel acılar yerini yok oluşlara bırakmıştı zaten...

Yok oluşlara gebe bir enkaz en fazla bir HİÇ doğurur...

Ömür boyu bedende doğum lekesi bırakacak koca bir HİÇ.....

Ne aktayım bütünüyle ne de karadayım...

Etrafım gri... Düşüncelerim gri...

Yarınlarım gri...

Bir de sen grisın en dumanlısından...

Ben bulanık...

Şimdi kurtarma çalışmaları var gönül evimde...

Yardım eli uzatma...

Sakın...

Hayırlara vesile olamazsın sen...

Baştan ayağa battığın kötülöklere bulamadan git ömründen...

git(me)....

gidebildiğın en uzak yer bir adım ötem olsun...

bir uzatımlık kol mesafesinde kal... gitme...

küfür etsem de,

zehir zemberek belaları yağdırsam da üzerine gitme.....!!!

anlamıyor musun bütün şiirler sana...gitme!!!

bütün dualar sana... gitme!!!

böyleyken durum vaziyet ne olursun gitme....

gitme....